

בחסדינום. כל תוכוח הוא על תעבוך תארצי או תמאורד. תחלוץ לא
תופיע גם בליגה - אלא "סתם חלוץ" - שהוא ארגון מפלגתי בתוך
תחלוץ - אבל אין חלוץ דחב סטס.

צורך תחיתת תתנועה - תגדלת שטח תתכרת. כספר תנכצאים
תתכרת קטן מאוד בגליציה - בס"ח 250 חבר, פתם 60 דרור.
לסט תברשת תחלוץ יש צורך באוניפיקציה כל תחלוץ
תגליצאי ותסולני.

"תיציה" תחת תורגשת בכל תתנועות אולם תפרייהיים
יצאו תחידים, תהטח"צ - וביתוד כסתם חלוצים - תמונים. תהרטו
סניפים גדולים. בעיקר תנועים תגלילים תאוקרייניים - תערפסים
ותורולים.

תית"ר לא קטנה ולמעלת 80% תתברית הם תועלים.
כוח תושך הוא תמונדור. שכל ת.ר מקבל תתתחדות.

031

לבוב, 6.9.32

סנסור תיקר -

לא עלה תירי להיפגש אתך בורשו ועכשיו שנתתי שאתה
תב לארץ תנוד יופים תבלי לבוא תנת. ויש כאן ענין כסובר
תוציתי לדבר אתך עליו. אני תניח שכבר תגיע אליך: תונתה
כאן ועדה תיחדת מב"כ תהט"צ, תורדוניה ותתתחדות לבדוק
באופן תיחד את כסרותם תציונית של עולי תהט"צ. תחוך
תבדיקה תסלו 7, אשר תוועדה תעולטיפיקציונית תעל יד תכסר
תאר"י תכסיר ותיטר את עליחס. תרתתי כאן את כל תענין ותצאתי

שנעשה כאן מהגה כפול.

(1) עצם מנוי הועדה. זהו פרצדנט מסוכן, העלול להיות לרועץ לכל העליה החלוצית העסורה בהס'. היום יפסלו את ההס"צ ומחר - כל חלוץ סוציאליסטי זאינו חבר במפלגת הציונים הכלליים.

(2) הפרוצדורה של הבדיקה לא תיחה הגונה. אין להעמיץ לחלוץ שאלות טיאורטיות מסובכות שלא כל אדם, גם זה שיושב כבר בארץ, יוכל לענות עליהן. קופוניסט סרצה לרמות - יוצא השובה פתאימה לכל שאלה ויופיע כציוני כשר, ואין זה נספעי לגלות את הכשרות והנאמנות הציונית.

מה היתה מגפת של יציאה וקופוניזם בהס"צ (במחצית גב בכל שיר המפלגות הציוניות, לרבות ברית טרופפלדור), שולט ויאתי שכנהיגי ההס"צ צחזו באמצעים נמרצים וחריפים להלחם בכגפה זו, ואין לי כל ספק בנאמנותם הציונית של כנהיגי ההס"צ, ואם הם מקבלים אחריות על ציונותם של חבריהם העומדים לעלות - הרי זה מספיק, אם כי אין לדעת במאה אחוזים מה יהיה את כל אחד מהעולים בארץ. אבל ערובה אובייקטיבית כזו אין לנו עם כל עולה אחר.

על יסוד כל זה באתי לידי מסקנת שאין כל טעם לפסול את טבעת החברים. הפיסול הזה הכניס התמרמרות עצומה בשורות ההס"צ ועלול להרעיל את כל האויר בתנועה החלוצית, והדבר דורה תימון.

דעתי זו כסרתי לחברי ההתאחדות, למרכז העולמי של החלוץ, להנהגה העליונה של ההס"צ, להנהגה של גורדוניה.

חוצד הפועל זיל ההסחדרות חסיל עלי לגפור כגן את
הסכסוך הזה, ובשם הוה"פ מסרתי פה לכל החברים את ההחלטה שלאחר
ההנהגת הוה"פ מקבילת עליה אחריות על כשרותם הציונית של חבריה
הסעודים לעלות - הרי הם כקבלים סרטיפיקטים.

כל חברינו פה קבלו עליהם לקיים החלטה זו, אבל
חוסר אני שהמסדר האר"י יעשה קושיים, ולא יתן לאותם שבעת
חברי הוה"פ שנפסלו בוועדה המיוחדת - רשות עליה.

ולכן אני מונה אליך בשם הוה"פ של ההסחדרות ובאופן
פרטי סחתן מיד הוראות למסדר בלמברג, שכל חברי מחלוצ
(ובתוכם חברי הוה"פ) שנאצרו ע"י מרכז החלוצ ועל ידי המסדר
האר"י - ובתוכם גם אלה שנבדקו ע"י הוועדה המיוחדת של פלצר
ונמצאו כאילו פסולים - יקבלו בלי כל דיחוי סרטיפיקטים ויוכלו
בזמן הקרוב לעלות לארץ.

ההסחדרות מקבלת עליה כל האחריות בעד עליהם של
החברים האלה.

שלך

ד. בן-גוריון

בא אצלי יודליין. שאלתיו אם יש כאן בעלי הון שנכונים לעשות איזה דבר בארץ. לדעתו - יש בעלי הון, אבל אינם עושים כלום כי המנהיגים הציונים - שמורק, רינגל - שיש להם הון אינם משקיעים כספם בארץ, ואינם יכולים מפני כך לארגן בעלי הון אחרים. אולם בין הציונים ישנם בעלי הון, פחות מאשר מקודם, אין עושה ואין מעשה. יודליין מנסה לארגן עוד יהודים שישקיעו כמותו 10,000 לא"י בארץ.

יודליין בא לפרבשטיין בירושלים. אמר לו שפרנסתו מובטחת והוא רוצה לסייע לארגון המעמד הבינוני. ענה פרבשטיין - מה יש לארגן, מי שרוצה לבוא יבוא. יודליין שאל על הוראות, עצות, ענה פרבשטיין - יש לנו בכל מקום משרדים והנהלות ציוניות שהם עושים עבודה זו.

קם יודליין והלך.

לדעתו יש אפשרות של פעולה בקרב המעמד הבינוני - זה שיש לו אמצעים - אך אין עושה. יש ציונים בעל אמצעים שלאחר שרינגל, שמורק ועוד "מנהיגים" כאלה היו בארץ ושבּו - ולא משקיעים כספם או חלק מכספם בארץ - הם חושבים שהשקעה כספית מסוכנת.

הוא מתאונן גם על ההסתדרות. הרצפּלד היה פונה אליו רק בענייני כסף. הוא מחפש לו גם שדה-פעולה מלבד כסף - הוא מאמין - יש לו גם שכל משקי וכשרון עבודה. אינו זקוק לפרנסה, והוא נכון לעבוד שלעמלק"פ.

אמרתי לו כשיבוא לארץ חתן לו ההסתדרות האפשרות ללמוד את המשק שלנו - חנוּבה, יכין, קואופרציה, בנק - ואם ימצא

ענף שהוא מושך אותו ונכון לעבוד בשבילו נהיה מרוצים לשחפו
בעבודה.

בערב - מרכז ההתאחדות במזרח גליציה.

וורבר - המפלגה כאן תפסה תמיד מקום בולט בצבוריות
היהודית. התבלטות זו הוזקה לפעמים לתוך המפלגה אבל כלפי
חוץ הוסיפה פרסטיז'ה. לציונים הכלליים אין אולי יותר חברים
קבועים. במפלגה 4500 חבר, בבחירות לקונגרס קבלה המפלגה 13,000
(בהם מאות אחדות של השה"צ ופוע"צ). פרימריה זו אינה גדולה
ביחס למספר החברים. המפלגה סובלת מהסתירה הפנימית, שבמפלגה
ציונית החבר הסוב עולה לארץ, זה שאינו עולה מרגיש שאינו נאמן
ואינו עושה את המוטל עליו. לכל הפחות 25,000 איש עברו דרך
המפלגה. חלק מהם נשארו בפרימריה וחלק גדול עזב - נכנס
לציונים כלליים, נעשו סתם בעלבים.

שאלתי מהו הגיל המכסימלי של חברי המפלגה? בכמה
ערים היו בוחרים לקהלות בשביל המפלגות - אבל לא היו פועמדים
להבחר כי החוק דורש מינימום של 30 שנה, ולא היו חברים בגיל זה.
עד שנת 1926 הייתה הציונות חזקה בגליציה - אם כי
המפלגות היו חלשות. כל יהודי ראה עצמו כציוני. מאז החלה ירידה
פעלו שתי סבות: הסנציה בפולין שהכניסה דמורליזציה בצבוריות,
הקמת הסוכנות שהכניסה בלבול בין ציוני ולא ציוני. יהודי
לא היה צריך יותר להיות ציוני - היה בעד ארץ ישראל.
המשבר בארץ והמפלגות הציוניות.

כשלוך הפוליסיקה המקומית של הציונים.

ירידת המפלגות בכלל ועליה הגופים המשקיים בלי חוכן
אידאולוגי: סוחרים, חנוונים, בעלי מלאכה.

ההשפעה הציונית שקעה. לציונים הכלליים עלה להחזיק
בעתון הפולני חוילא שיש לו השפעה רבה בחוגי האינטלגנציה
היהודית.

יש כאן רשת של בתי ספר מקצועיים המחנכים 2300 ילדים -
מלאכת יחידים בעזרת יקא.

הבאת מורים מקצועיים לב"ס אלה היה יכול להיות גורם
מחנך וחלוצי ועברי בקרב הנוער.

מתפתחת קואופרציה - גם חקלאית. עוד יש הרבה "ישובים"
חקלאיים יהודים בגליציה. אך אין אופי חברתי לקואופרציה זו.
המפלגות מטפלות במפעלים אלה לא לשמם, אלא לשם הנאה מפלגתית,
ואינן מצליחות. כך עושה גם ההתאחדות.

42% של חברי המפלגה הם פועלים ופקידים, השאר - חברים,
סוחרים, החברים הפועלים מוכרחים להמצא באגודות של
פ.פ.ס. המפלגה מחוסרת אונים במקצוע זה. אין למפלגה כל
נסיון בפעולה המקצועית, ויש סכנה שחברינו יסמעו בקרב האגודות
הזרות. בטטניסלב קבלה המפלגה באגודה 50%, אך לא היה לה עסקן,
והקומוניסטים רכשו כל ההשפעה. המפלגה ארגנה את אורזי הביצים,
והאגודה נאלצה להצטרף לברית הבונדאית, כי רק נתנו חוקה ועזרה
(הדרכה מקצועית).

למפלגה אבד כוח ההסתערות בקרב הנוער. הנוטים לסוציאליזם

מוצאים שהמפלגה היא פשרנית, הנוטים ללאומיות בוחרים ברויזיוניסמוס.
אין המפלגה מחקיפה, כי אינה רדיקלית.

אין למפלגה עסקנים, כי אין לה מוסדות (בחי ספר,
קואופרטיבים ועוד) שמפרנסים מספר אנשים, והעבודה נעשית רק
ע"י מתנדבים. האנשים המעטים עסוקים בקטנות - ואינם מגיעים
לבירור שאלת גדולות.

שנת 1931 הייתה שנה קשה למפלגה. הרויזיוניסטים
והקומוניסטים תקפו - והמפלגה הייתה צריכה לעמוד רק בעמדת מגן.
החלוץ וההכשרה בלעה את מיטב החברים. הדואליזם - א"י וגולה -
מכביר על חיי המפלגה.

מחסור מיוחד מורגש באינטלגנציה. האינטלגנציה
המקצועית היא ציונית כללית (מחונכת ע"י החוילא). הסטודנטים
הם כשלשה רבעים ציונים כלליים, וכרבע - קומוניסטים.

השה"צ היה לפנינו נוער מתלמד מחוגי העשירים, וכל
אב רצה שבנו יהיה בשומר. היה בזה "יחוס". עכשיו מתנגדים
ההורים להשה"צ - כי הוא עושה את ילדיהם לחלוצים ולא לרופאים.
יש גם פחד מהקומוניזם. נוער זה הולך עכשיו לנוער העברי
ולביח"ר.

הספורט בגליציה אינו מפותח. "מכבי" לא חזק. חברי
ההתאחד' היו הולכים למכבי, אבל לא נחננו עסקנים לתנועה. שאלת
"הפועל" טרם נתבררה בהתאחדות. בערים אחדות יסדו החברים
סניפים עצמיים לספורט.

בחלוץ יש למפלגה 800 חבר, מהם 300 בהכשרה. המפלגה
סובלת מפרוצס "החלוציזציה".

במשאל על האחד השתתפו 3050 חבר. 27% היו נגד,
אבל ישארו למפלגה.

במערב גליציה 40% של ההתאחדות נגד האיחוד.

ציינתי בקווים כלליים כיצד אני רואה דרך בנין
מפלגה גדולה בפולין וגליציה:

רכוז המרץ בכבוש הנוער, ודווקא בחלוציות השננים
הפוליטיים של ארבע השנים הקרובות מאפשרים עליה מורחבת,
ודווקא ע"י הדגת המומנס האר"י נצליח בשנים אלה גם מבחינה
מעשית. חנוך עסקנים לפעולה מקצועית באגודות המקצועיות.
הקמת חאים מפלגתיים בחוץ הנוער המתלמד והאקדמי, בחוץ ארגוני
בעלי המלאכה, הקואופרטיבים והקדשת תשומת לב לצרכי החוגים
האלה. הוצאת שורה של חוברות עממיות זולות בשאלות המנסרות
כיום בגולה ובשאלות ארצישראליות, הקמת עחונות מפלגתית
וחדירה לתוך העחונות היומית - התרכזות בהפצת השקלים ורכישת
רוב המנדטים בפולין לקונגרס הי"ח. לשם כך דרושה כמובן עזרת
המפלגה האר"ית באנשים מדריכים.

קרוב, ו' אלול
7 בספטמבר
יום ד'

בש בבוקר באתי הנה.

בצהרים נפגשתי עם סופר הנובי-דזנניק ומסרתי לו בשביל
העחון סקירה על המצב הכלכלי והפוליטי בארץ והסיכויים הקרובים
של הציונות.